

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบการกู้ยืมมีอยู่ในสังคมมนุษย์ตั้งแต่อดีต ซึ่งมีรูปแบบและความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน เพราะการให้กู้ยืม หรือการให้สินเชื่อจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งฝ่ายลูกหนี้ผู้กู้ยืม และฝ่ายเจ้าหนี้ผู้ให้กู้ยืม ไม่ว่าจะเป็นการกู้ยืมเพื่อการดำรงชีวิตประจำวันของบุคคลธรรมดา เช่น การกู้ยืมเพื่อซื้อสินค้า หรืออาหารเพื่อการดำรงชีวิต หรือซื้อบ้านพักอาศัย หรือการกู้ยืมเพื่อการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ลูกหนี้จะได้รับเงินกู้เพื่อนำไปใช้จ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน หรือเลี้ยงครอบครัว เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดและหาเงินมาชำระหนี้คืนต่อไปได้ หรือในการประกอบกิจการนั้น ๆ ก็จะสามารถนำเงินกู้ที่ได้รับไปใช้เงินทุนในการพัฒนากิจการ และผลิตสินค้าเพื่อสร้างตลาดใหม่ ๆ ถ้าไรที่ได้จากการประกอบกิจการก็จะสามารถชำระหนี้คืนเจ้าหนี้ได้ และยังมีส่วนที่เหลือเพื่อสะสมเป็นทุนของกิจการต่อไปได้ ทำให้กิจการขยายตัวออกไปได้มากขึ้น สำหรับเจ้าหนี้ก็จะได้ผลประโยชน์จากดอกเบี้ยเงินกู้ ทั้งลูกหนี้และเจ้าหนี้ต่างพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันตลอดมา

การกู้ยืมเงิน หรือการให้สินเชื่อจึงนับว่าเป็นกลไกสำคัญต่อการเติบโตของระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ ไม่ว่าจะในชีวิตประจำวันหรือเพื่อการลงทุนในธุรกิจอันเป็นการช่วยส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจดำเนินต่อไปได้ไม่หยุดชะงักเพื่อรอสะสมเงินทุนให้เพียงพอก่อน การกู้ยืมเจ้าหนี้ต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้เงินกู้ หรือสินเชื่อแก่ลูกหนี้คนใดนอกจากเจ้าหนี้จะต้องพิจารณาจากปัจจัยส่วนตัวของลูกหนี้ เช่น ฐานะครอบครัว การศึกษา สถานะของกิจการ หรือความเป็นไปได้ของกิจการ หรือแม้แต่หลักประกันสินเชื่อแล้ว เจ้าหนี้ต้องมั่นใจในระบบการเรียกชำระหนี้คืนในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้คืน [recovery systems] ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกับระบบการให้สินเชื่อ ไม่ว่าจะเป็นระบบการเรียกชำระหนี้คืนจากลูกหนี้บุคคลธรรมดา หรือลูกหนี้นิติบุคคลตามหลักกฎหมายของรัฐนั้น [State Law] และหากกรณีที่ลูกหนี้ไม่อาจชำระหนี้ได้ถึงขนาดมีหนี้สินล้นพ้นตัว กลไกทางกฎหมายล้มละลายก็จะเข้ามาจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้เพื่อให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้คืน และลูกหนี้หลุดพ้นจากภาวะล้มละลาย สังคมส่วนรวมจะได้รับผลประโยชน์ในท้ายที่สุด ครบทุกที่ระบบการให้กู้ยืมยังคงมีอยู่ในสังคม กฎหมายล้มละลายจะคงเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ

สำหรับประเทศไทยก็เช่นกัน โดยเฉพาะในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อ และสร้างความเสียหายอย่างต่อเนื่องต่อระบบเศรษฐกิจประเทศไทย ค่าเงินบาทและตลาดหุ้นตกต่ำอย่างมาก กิจการต่าง ๆ ประสบปัญหาขาดทุน หรือต้องชะลอการผลิตเพื่อป้องกันสินค้าล้นตลาด หรือการประคองกิจการให้สามารถอยู่รอดได้ ไม่ว่าจะเป็นการตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น การลดอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง หรือการลดจำนวนพนักงาน แต่ก็ยังมีกิจการอีกมากที่ไม่อาจผ่านพ้นปัญหาทางเศรษฐกิจที่มากกระทบตนเองได้ จนต้องปิดกิจการลงเป็นจำนวนมาก¹ เป็นผลให้แรงงานจำนวนมากต้องประสบปัญหาว่างงานอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง เมื่อกิจการประเภทต่าง ๆ ประสบปัญหาในการดำเนินกิจการ สินค้าล้นตลาด กำลังซื้อในตลาดลดลงอย่างรุนแรง ประสบปัญหาขาดทุนอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ภาระหนี้สินที่มีก็ถึงกำหนดชำระ หรือแม้แต่บุคคลธรรมดาที่เป็นลูกจ้างในบริษัท ห้างร้าน หรืออุตสาหกรรม หรือที่ประกอบกิจการส่วนตัว ต่างก็ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน ทั้งจากการเลิกจ้าง หรือการปิดกิจการ หรือการลดเงินเดือน หรือกิจการส่วนตัวประสบปัญหาขาดทุน

ผลกระทบจากสภาวะเศรษฐกิจนั้นทำให้กิจการต่าง ๆ ในธุรกิจ หรือบุคคลธรรมดาต้องประสบปัญหาหนี้สินล้นพ้นตัวเป็นจำนวนมาก นอกจากจะก่อให้เกิดปัญหาต่อเนื่องถึงเศรษฐกิจทั้งระบบแล้ว ยังก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและได้สร้างมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลายให้เป็นส่วนหนึ่งของการบรรเทาปัญหาต่าง ๆ ได้ โดยพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พุทธศักราช 2541 มุ่งเน้นการให้ลูกหนี้ประกอบธุรกิจประเภทนิติบุคคลที่ประสบปัญหาหนี้สินล้นพ้นตัวให้ได้รับโอกาสในการฟื้นฟูกิจการ ไม่ให้ตกเป็นบุคคลล้มละลาย นอกจากนี้ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดาก็ได้รับความช่วยเหลือ หรือบรรเทาปัญหาหนี้สินล้นพ้นตัว โดยพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พุทธศักราช 2542 กำหนดมาตรการช่วยเหลือให้ลูกหนี้บุคคลธรรมดาเข้าสู่กระบวนการล้มละลายน้อยลงด้วยการกำหนดจำนวนหนี้สินล้น

¹ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน : เศรษฐกิจมหภาค , ฉบับที่ 2 มีนาคม 2541 , หน้า 12

* นิติบุคคลแจ้งยกเลิกกิจการเดือนแรก ปี 2541 จำนวน 1,019 ราย รวมทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 1,928 ล้านบาท โดยเป็นนิติบุคคลประกอบกิจการขายส่ง ขายปลีก ภัตตาคาร โรงแรม บริการการเงิน ประกันภัย อสังหาริมทรัพย์และธุรกิจ กิจการก่อสร้าง

พื้นตัวอันเป็นองค์ประกอบในการฟ้องลูกหนี้ล้มละลายให้มีอัตราสูงขึ้น² หรือหากลูกหนี้ถูกคำพิพากษาของศาลให้เป็นบุคคลล้มละลายสามารถพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายด้วยการปลดหนี้เมื่อครบ 3 ปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษา ซึ่งจากเดิมกำหนดไว้ 10 ปี³

เห็นได้ว่ากฎหมายล้มละลายได้สร้างมาตรการอันเป็นทางเลือกให้กับลูกหนี้นิติบุคคลที่ประกอบกิจการ ที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับโอกาสในการฟื้นฟูกิจการ⁴ แต่เมื่อพิจารณาจากแนวคิดและบทบัญญัติของกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลายพบว่า กระบวนการฟื้นฟูกิจการที่บัญญัติขึ้นนั้นมุ่งให้โอกาสลูกหนี้กิจการขนาดใหญ่ให้ได้รับทางเลือกนอกจากเข้าสู่กระบวนการล้มละลายซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างชัดเจนหากปล่อยให้กิจการขนาดใหญ่เหล่านั้นล้มละลายไป ดังนั้นกระบวนการฟื้นฟูกิจการที่บัญญัติขึ้นจึงเป็นกระบวนการที่มีความเข้มงวด รัดกุม และรอบคอบ เพราะเกี่ยวข้องกับจำนวนภาระหนี้มหาศาล และเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับบรรดาเจ้าหนี้และผู้มีส่วนได้เสียว่าจะได้รับการชำระหนี้คืนอย่างยุติธรรมและสูงสุด และให้ความร่วมมือในการฟื้นฟูกิจการ กระบวนการที่มีความเข้มงวด รัดกุม และมีมาตรฐานในการควบคุมและตรวจสอบสูงเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายจำนวนมากในคดีฟื้นฟูกิจการ

² พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พุทธศักราช 2542 มาตรา 4 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน " (2) ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท และ "

³ พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พุทธศักราช 2542 มาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 " บรรดาคดีล้มละลายที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นบุคคลล้มละลายและหนี้อันเป็นมูลเหตุที่ฟ้องล้มละลายไม่มีลักษณะเป็นการทุจริต ให้ลูกหนี้พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายเมื่อครบสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย และให้นำบทบัญญัติมาตรา 76 และมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 มาใช้บังคับโดยอนุโลม "

⁴ พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 มาตรา 90/3 และ 90/4

กระบวนการฟื้นฟูกิจการที่บัญชีขึ้นตามพระราชบัญญัติล้มละลายนั้นมุ่งหวังให้เป็นทางเลือกสำหรับลูกหนี้ประกอบกิจการให้ได้รับโอกาสฟื้นฟูกิจการ โดยไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการล้มละลายซึ่งจะก่อให้เกิดผลร้ายต่อกิจการมากกว่า แต่กระบวนการฟื้นฟูกิจการดังกล่าวไม่ได้บัญญัติโดยคำนึงถึงขนาดของกิจการในระบบธุรกิจที่จะเข้าสู่กระบวนการ ไม่ว่าจะเป็ กิจการที่มีขนาดใหญ่หรือกิจการขนาดเล็ก ก็จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการที่มีแนวคิดและกระบวนการเดียวกัน ทั้งที่กิจการทั้งสองขนาดมีความแตกต่างกันอย่างมากทั้งด้านเงินทุน การบริหารการจัดการ เป็นต้น ทำให้ลูกหนี้กิจการขนาดเล็กที่เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการภายใต้กระบวนการที่บัญชีขึ้นนี้อาจฟื้นฟูกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นอุปสรรคต่อโอกาสในการประสบผลในการฟื้นฟูกิจการอีกด้วย จึงไม่เป็นการสนองตอบต่อเจตนาในการสร้างโอกาสให้กับลูกหนี้ที่ประสบปัญหาทางการเงินได้ฟื้นฟูกิจการ

จำนวนกิจการขนาดกลางและเล็กที่มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 95 ของจำนวนกิจการทั้งหมดในระบบเศรษฐกิจในประเทศไทยนั้น ทำให้กิจการขนาดเล็กถูกกำหนดให้เป็นกิจการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจแบบยั่งยืนของประเทศไทย และเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศด้วย ไม่ว่าจะเป็ กิจการขนาดเล็กที่เป็นนิติบุคคล หรือเป็นเพียงกลุ่มบุคคลที่รวมตัวกันตามลักษณะสัญญาธรรมดา หรือ กิจการร้านค้าปลีกทั่วไป หรือกิจการในครอบครัว [Dad-Mum Business] แต่กิจการเหล่านี้ในบางครั้งได้รับผลกระทบจากการบริหารกิจการที่ขาดประสิทธิภาพ การฉ้อโกงของผู้ประกอบการด้วยกันเอง หรือภาวะการแข่งขันในทางการค้า หรือผลกระทบจากปัจจัยภายนอก เช่นสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ หรือของภูมิภาคของประเทศ หรือในกรณีกิจการขนาดเล็กที่มีได้เป็นิติบุคคล กิจการในครอบครัวที่นอกจากจะได้ผลกระทบทางการเงินจากการประกอบธุรกิจโดยตรงแล้วยังอาจได้รับผลกระทบทางอ้อม เช่น ค่าใช้จ่ายอันเกิดจากคนในครอบครัวเจ็บป่วย หรือประสบอุบัติเหตุ หรือแม้แต่เกิดจากการขาดความเข้าใจและบริหารรายได้ของกิจการเองซึ่งกฎหมายล้มละลายของไทยยังให้โอกาสลูกหนี้กิจการขนาดเล็กที่กิจการยังมีศักยภาพอยู่ แต่ประสบปัญหาทางการเงินได้รับการฟื้นฟูสถานะทางการเงินของตนเองยังไม่เพียงพอ เมื่อลูกหนี้เหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยา ต่อไปในอนาคตอันใกล้ก็คงต้องเข้าสู่ภาวะการล้มละลายในที่สุด และเมื่อลูกหนี้เหล่านี้ต้องล้มละลายเป็นจำนวนมาก ความเสียหายย่อมเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก

⁵ วิชญ์ สิมโชคดี, SMES เสาหลักของอุตสาหกรรมกู่ชาติ (กรุงเทพมหานคร : บริษัท ประชาชน จำกัด , 2542) , หน้า 3

กิจการขนาดเล็กส่วนหนึ่งยังทำหน้าที่สำคัญในการสนับสนุนการดำเนินกิจการของกิจการขนาดใหญ่⁶ เช่น การผลิตชิ้นส่วนบางอย่างให้กับกิจการขนาดใหญ่ในการผลิตสินค้า หรือเป็นหน่วยในการกระจายสินค้าหรือบริการที่ผลิตจากกิจการขนาดใหญ่ หรืออุตสาหกรรมขนาดใหญ่ไปสู่ผู้บริโภคทุกภูมิภาคของประเทศ ทำให้กิจการขนาดใหญ่เหล่านั้นประสบปัญหาช่องทางการตลาด ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจึงไม่เพียงเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นกับกิจการของลูกหนี้ที่ต้องปิดกิจการลง หรือตกเป็นบุคคลล้มละลาย หากแต่ยังส่งผลกระทบต่อเนื่องไปถึงกิจการขนาดใหญ่กว่าด้วย หรือหากกรณีของบริษัทที่เป็นผู้ผลิตอยู่ในระหว่างฟื้นฟูกิจการตามแผนฟื้นฟูกิจการตามที่กฎหมายล้มละลายให้โอกาสในขณะนี้ แผนฟื้นฟูกิจการก็อาจไม่ประสบผลสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ เพราะแม้บริษัทจะได้รับโอกาสในการฟื้นตัวตามแผนก็ตาม แต่ในด้านธุรกิจแล้วบริษัทไม่อาจสร้างกำไรได้ตามที่คาดการณ์ในแผนฟื้นฟูได้ เพราะกิจการขนาดเล็กต้องปิดกิจการลงและกำลังซื้อจากแรงงานในกิจการขนาดเล็กที่ต้องว่างงานก็ย่อมลดลง

แม้ว่ากฎหมายล้มละลายว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ที่ประกอบกิจการจะมีผลบังคับใช้แล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีลักษณะและกระบวนการที่เหมาะสมและเป็นไปเพื่อลูกหนี้กิจการขนาดใหญ่ เพราะมีเจ้าหนี้ที่ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมากทั้งจำนวนราย และจำนวนภาระหนี้ ไม่ว่าจะเจ้าหนี้มีประกัน หรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน หรือแม้แต่ผู้ถือหุ้นของกิจการนั้น เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวม และให้ได้รับความร่วมมือจากบรรดาเจ้าหนี้ทั้งหลาย และฝ่ายอื่นๆ เพื่อให้การฟื้นฟูกิจการประสบความสำเร็จ ระดับการควบคุมตรวจสอบ และกระบวนการต่าง ๆ จึงต้องมีความเข้มงวด รัดกุม และอยู่ในมาตรฐานสูง จึงก่อให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายจำนวนมากตามมา ดังนั้นลูกหนี้กิจการที่มีขนาดเล็กที่เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการในรูปแบบที่บัญญัตินี้จะต้องประสบกับอุปสรรคในการดำเนินการฟื้นฟูกิจการที่มีประสิทธิภาพ และเป็นการทำให้โอกาสในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้กิจการขนาดเล็กลดน้อยลงไป ย่อมไม่สนองตอบต่อเจตนาของกฎหมายล้มละลายว่าด้วยกระบวนการฟื้นฟูกิจการที่บัญญัติขึ้นเพื่อให้โอกาสลูกหนี้ได้ฟื้นฟูกิจการ

การศึกษามาตรการฟื้นฟูกิจการที่เป็นกระบวนการเฉพาะลูกหนี้กิจการขนาดเล็กจึงเป็นทางเลือกทางหนึ่งสำหรับกิจการขนาดเล็กให้ได้รับโอกาสฟื้นฟูกิจการตนเองอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพนอกเหนือจากการเข้าสู่กระบวนการล้มละลาย เพื่อลูกหนี้กิจการขนาดเล็กจะได้มีโอกาส

⁶ ศิวาพร มัชฌุกานนท์, การบริหารธุรกิจขนาดย่อม. (กรุงเทพมหานคร : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2522) , หน้า 35

ดำเนินกิจการต่อไป และเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้คืนอย่างเต็มที่และป้องกันผลกระทบในวงกว้างต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศอีกส่วนหนึ่งด้วย

สมมติฐานการวิจัย

กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ฉบับที่ 5 พุทธศักราช 2542 ไม่เอื้ออำนวยและเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก ซึ่งจะมีผลให้การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้กิจการขนาดเล็กมีโอกาสประสบความสำเร็จน้อยลงและไม่สนองต่อวัตถุประสงค์ในการบัญญัติกฎหมายดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจแนวคิดและกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483
2. เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจแนวคิดและกระบวนการฟื้นฟูกิจการลูกหนี้กิจการขนาดเล็กตามที่บัญญัติในกฎหมายต่างประเทศ
3. วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นจากการที่ลูกหนี้กิจการขนาดเล็กต้องฟื้นฟูกิจการโดยอยู่ภายใต้กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483
4. เสนอแนวทางแก้ไขเพื่อให้กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ได้มีกลไกเฉพาะและเหมาะสมกับลูกหนี้กิจการขนาดเล็กในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก

ขอบเขตและวิธีการวิจัย

วิธีการวิจัยวิทยานิพนธ์นี้เป็นการวิจัยเอกสารโดยศึกษาถึงแนวคิด หลักการและกระบวนการฟื้นฟูลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พุทธศักราช 2542 และพิจารณาถึงมาตรการของกระบวนการฟื้นฟูกิจการใด ๆ ดังกล่าวที่เป็นอุปสรรคและไม่เอื้ออำนวยต่อการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก และจะได้ศึกษากฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการฟื้นฟูกิจการลูกหนี้กิจการขนาดเล็กตามกฎหมายฟื้นฟูกิจการประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการสร้างกระบวนการฟื้นฟูกิจการสำหรับลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก เพื่อให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการที่บัญญัติขึ้นครอบคลุมลูกหนี้ที่ประกอบกิจการมากขึ้น และจะเป็นการสร้างโอกาสในการฟื้นฟูกิจการตามกระบวนการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพให้เกิดขึ้นกับลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงแนวความคิด หลักการหรือเหตุผลทางกฎหมายที่ให้โอกาสในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และหลักเกณฑ์ หรือกระบวนการของกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก
2. ชี้ให้เห็นถึงหลักการและมาตรการในการฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พุทธศักราช 2542 ที่เป็นอุปสรรคหรือไม่เอื้ออำนวยต่อการฟื้นฟูกิจการลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก
3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายฟื้นฟูกิจการของไทยให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก